

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **D I**, pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí 20. marca 2007 sťažnosť krajského prokurátora v Košiciach podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. februára 2007, sp. zn. 8 T 1/2006 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 149 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 sa napadnuté uznesenie **z r u š u j e**.

Podľa § 72 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaný **D**, nar. **X-B p o n e c h á v a** vo väzbe z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 14. februára 2007, sp. zn. 8 T 1/2006 podľa § 72 ods. 1 Tr. por. prepustil obžalovaného **D I** z väzby na slobodu.

Dôvodil tým, že na obžalovaného **I** bola podaná obžaloba pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) v bode 1/ obžaloby, pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. a trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v bode 2/ obžaloby a pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., v bode 3/ obžaloby.

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 14. februára 2007 senát krajského súdu v merite veci rozhodol tak, že obžalovaného **I** spod všetkých troch obžalobných skutkov oslobodil. Krajský prokurátor v Košiciach proti oslobodzujúcemu rozsudku ihneď zhlásil odvolanie.

Obžalovaný **D** bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Košice – okolie, sp. zn. 2 Tp 411/2005 zo 14. októbra 2005 podľa § 68 ods. 1 Tr. por., z dôvodov uvedených v § 67 ods.1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Väzba obžalovaného začala plynúť 11. októbra 2005 o 17.30 hod.

Krajský súd na základe uvedeného vyslovil názor, že vzhľadom na doterajší výkon väzby, vychádzajúc z jej účelu, za situácie, že súd dospel k oslobodzujúcemu verdiktu, ďalšie zotrvanie obžalovaného vo väzbe nemá svoje opodstatnenie a oporu v zákone.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť krajský prokurátor. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8 T 1/2006 zo 14. februára 2007 o prepustení obžalovaného **I-S** z väzby na slobodu zrušil a obžalovaného naďalej ponechal vo väzbe. Zdôraznil, že obžalovaný **I** bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný, naposledy pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. a pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák., pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený 06. júla 2000 a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní päť rokov. Proti oslobodzujúcemu rozsudku prvostupňového súdu podal krajský prokurátor odvolanie a v prípade jeho zrušenia a uznania viny obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti mu pri aplikácii zásady „trikrát a dost“ hrozí uloženie trestu odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 147 ods. 1 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o podanej sťažnosti ako nadriadený orgán preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu.

V zmysle ustanovenia § 564 ods. 4, ods. 5 Tr. por. v znení účinnom od 01. januára 2006 Najvyšší súd Slovenskej republiky i Krajský súd v Košiciach, ako súd prvostupňový, o väzbe obžalovaného **I** rozhodovali podľa doterajších predpisov, účinných do 01. januára 2006, pretože obžaloba v trestnej veci obžalovaného **D I** bola podaná na krajský súd, na vykonanie konania v prvom stupni, pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 301/2005 Z.z.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že na hlavnom pojednávaní 14. februára 2007 krajský súd obžalovaného **D I** podľa § 226 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v bode 1/ obžaloby a pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. a pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v bode 2/ obžaloby. Podľa § 226 písm. e/ Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

Oslobodzujúci rozsudok krajského súdu doposiaľ nie je písomne vypracovaný, krajský prokurátor podal proti nemu opravný prostriedok s tým, že podané odvolanie zdôvodní až po doručení prvostupňového rozsudku. Najvyšší súd v tomto štádiu konania nemohol preskúmať akými úvahami sa prvostupňový súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stali skutky v bode 1/, 2/ obžaloby, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Najvyšší súd vychádzal z dôkaznej situácie zadokumentovanej v preskúmanom prípade v rámci prípravného konania a na hlavnom pojednávaní v predloženom spisovom materiály. Zistil, že obžalovaný **I** je ešte aj v tomto štádiu konania dôvodne podozrivý zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, navyše jedná sa o osobu, ktorá sa doposiaľ do rozporu so zákonom dostala celkom dvanásťkrát (č.l. 236, 237). Je možné konštatovať, že obžalovaný sa trestnej činnosti a v prevažnej miere násilnej trestnej činnosti dopúšťa sústavne od roku 1978, teda skoro tridsať rokov. Doteraz ukladané rôzne druhy trestov a to aj spojené s dlhodobým obmedzením osobnej slobody obžalovaného, doposiaľ zjavne neplnili zákonom požadovaný účel.

Obžalovaný **I** bol naposledy odsúdený Obvodným súdom Košice I 07. mája 1993, sp. zn. 2 T 115/1992 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr .zák. a iné na trest odňatia slobody v trvaní osem rokov a šesť mesiacov. Z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený 06. júla 2000 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní päť rokov. V prípade uznania viny v preskúmvanej veci by bolo nutné konštatovať, že obžalovaný sa skutku v bode 2/ obžaloby dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu. Za takejto situácie odvolací súd je toho názoru, že dôvody preventívnej väzby založenej na dôvodoch uvedených v § 67 ods. 1 písm. c/ Tr. por. naďalej trvajú, naďalej je daná reálna hrozba, že pokiaľ by obžalovaný aj v tomto štádiu konania bol prepustený z väzby na slobodu, v páchaní trestnej činnosti by mohol pokračovať. Tvrdenie obžalovaného v jednej z jeho žiadostí o prepustenie z väzby na slobodu (č.l. 527), že trestnej činnosti sa dopustil naposledy v roku 1993, teda pred viac ako trinástimi rokmi neobstojí, pretože ako je uvedené vyššie, v páchaní trestnej činnosti mu bránil výkon trestu a je dané dôvodné podozrenie, že trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu.

Obžalovaný **D** nie je nikde zamestnaný, ako sám uviedol býva v chatovej oblasti, súd bol nútený na jeho osobu vydať i príkaz na zatknutie, pretože bol pre orgány činné v trestnom konaní i pre súd nedosažiteľný, preto odvolací súd je toho názoru, že i dôvod väzby uvedený v § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. je ako zabezpečovací inštitút u obžalovaného naďalej daný.

S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd postupom podľa § 149 ods. 1 Tr. por. zrušil prvostupňové rozhodnutie a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 72 ods. 1 Tr. por. obžalovaného naďalej ponechal vo väzbe, z dôvodov uvedených v § 67 ods.1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. marca 2007

**JUDr. Juraj M a j c h r á k, v.r.
predseda senátu**

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová
Za správnosť vyhotovenia:

